

Αθήνα, 16/10/2014

Προς Πρόεδρο ΠΑΣΟΚ,
Προς Γραμματέα ΠΑΣΟΚ,

Με την παρούσα επιστολή **παραιτούμαι από μέλος της Κεντρικής Πολιτικής Επιτροπής και από μέλος του ΠΑΣΟΚ.**

Ευχαριστώ θερμά τους απλούς αγωνιστές αυτού του χώρου που με στήριξαν και με ψήφισαν για να τους εκπροσωπώ.

Διαπιστώνω όμως ότι ούτε εκείνοι, ούτε και εγώ έχουμε πλέον πίστη στο σημερινό χώρο του ΠΑΣΟΚ.

Κατά συνέπεια η συμμετοχή μου στο όργανο της Κεντρικής Πολιτικής Επιτροπής είναι κενή νοήματος.

Στην πολιτική - όσοι μετέχουμε ως αγωνιστές και όχι ως αξιωματούχοι - έχουμε ανάγκη από το όραμα, το ομαδικό πνεύμα, το δημοκρατικό διάλογο και βασικές αξίες. Θέλουμε η συμμετοχή μας να έχει αξία και αποτέλεσμα για τους πολλούς.

Στήριξα τον χώρο μου ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές πιστεύοντας ότι μπορούσαμε να κάνουμε την αναπόφευκτη κρίση, εφελτήριο για μια νέα Ελλάδα, για τις Αλλαγές που έχει ανάγκη ο τόπος.

Με λύπη διαπιστώνω από καιρό, ότι παρά τις θυσίες των πολλών, το πολιτικό σύστημα συνεχίζει τη δράση του με τον ίδιο παλιό τρόπο. Με το ΠΑΣΟΚ να πρωτοστατεί.

Ανήκω σε εκείνους που πιστεύουν ότι ακριβώς μέσα σε αυτή την καταστροφή έχουμε ανάγκη από βαθιά προοδευτικές τομές - μακριά όμως από τις ευκολίες και τα «ιερά τοτέμ» του Χθες. Η Ελλάδα πρωτεύει στις οικονομικές ανισότητες στην Ευρωπαϊκή Ένωση ενώ επίσημα στοιχεία καταγράφουν το 35% του πληθυσμού στα όρια της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Σε αυτές τις συνθήκες ο «επιτυχής πρακτικός πραγματισμός» που επικαλείται η ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ, πέρα από το γεγονός ότι δεν αποτελεί ιδεολογία, ερμηνεύεται και ως «πολιτικός κυνισμός». Πόσο μάλλον όταν δεν είναι και αποτελεσματικός !

Η δε εμπειρία μου στον Τομέα Μικρομεσαίων όπου οι θέσεις μας χλευάζονταν από τους εξτρεμιστές του «Αυτό δεν γίνεται» - παρά τις σοβαρές προσπάθειες του Γραμματέα του Τομέα - με έπεισε ότι λειτουργούμε περισσότερο ως άλλοθι παρά ως πραγματικό πολιτικό όργανο. Ακόμη και όταν τελικά, υπό το βάρος της δημόσιας κατακραυγής, υιοθετούνται από την ηγετική ομάδα βασικές θέσεις μας , είναι πια «πολύ λίγα, πολύ αργά».

Τα τελευταία χρόνια κάνω γνωστή τη διαφωνία αλλά και τις προτάσεις μου, με ομιλίες στην Κεντρική Πολιτική Επιτροπή ,στο Συνέδριο, με κείμενα δημόσια και επιστολές στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ. Δεν ανήκω συνεπώς στους όψιμους τιμητές. Όμως τα όργανα έχουν χάσει σκόπιμα το νόημα τους όπως και τα λόγια.

Στο ΠΑΣΟΚ έμαθα να σκέπτομαι και να δρω πολιτικά, γνώρισα και αγωνίστηκα με ανθρώπους αξιόλογους και ξεχωριστούς, μου δόθηκε η δυνατότητα και η εμπιστοσύνη να ασκήσω πολιτική.

Και για όλα αυτά είμαι ευγνώμων.

Σέβομαι την ιστορική προσφορά του ΠΑΣΟΚ στην Πατρίδα και τη συμβολή του στην ανάδειξη της μεσαίας τάξης, παιδιά της οποίας είναι η γενιά μου.

Είμαι πεπεισμένη όμως ότι το ΠΑΣΟΚ έχει πάψει να αποτελεί μήτρα παραγωγής γόνιμης πολιτικής , παρά τις προσπάθειες ορισμένων φιλότιμων συντρόφων. Η δε μεταμόρφωση-μετονομασία του σε Δημοκρατική Παράταξη δεν λύνει κανένα πρόβλημα εκτός - ίσως- από εκείνο της διατήρησης της εξουσίας.

Παραμένω ενεργός πολίτης, παρούσα στους αγώνες της γενιάς μου.

Κατερίνα Διαμαντοπούλου